

1. Mosebok (21:1 – 34)

Kapittel 21

¹ YHWH så til Sara, slik Han hadde sagt, og YHWH gjorde for Sara slik Han hadde sagt. ² Sara ble med barn og fødte Avraham en sønn da han var gammel, på den fastsatte tiden Elåhim hadde sagt til ham. ³ Sønnen som ble født ham, han som Sara hadde født ham, kalte Avraham med navnet Jitzchak. ⁴ Avraham omskar sin sønn Jitzchak da han var åtte dager gammel, slik Elåhim hadde befalt ham.

⁵ Avraham var hundre år gammel da hans sønn Jitzchak ble født til ham. ⁶ Sara sa: «Elåhim har gitt meg latter, og enhver som hører dette, kommer til å le sammen med meg.» ⁷ Hun sa også: «Hvem skulle ha fortalt Avraham at Sara kom til å amme barn? For jeg har født ham en sønn da han var gammel.»

⁸ Barnet vokste og ble avvent, og Avraham stelte i stand en stor fest den dagen Jitzchak ble avvent. ⁹ Men Sara så at sønnen som egypter-kvinnen Hagar hadde født Avraham, spottet. ¹⁰ Derfor sa hun til Avraham: «Kast ut denne slavekvinnen og hennes sønn! For slavekvinnens sønn skal ikke arve sammen med min sønn, Jitzchak.»

¹¹ Avraham ble svært ulykkelig over dette for sin sønns skyld. ¹² Men Elåhim sa til Avraham: «Vær ikke ulykkelig for guttens skyld eller for din slavekvinnes skyld. I alt Sara har sagt deg, skal du lyde hennes røst. For i Jitzchak skal din slekt bli kalt. ¹³ Men også av slavekvinnens sønn vil Jeg gjøre et folk, for han er din sønn.»

¹⁴ Neste morgen sto Avraham tidlig opp. Han tok brød og en skinnsekk med vann, ga det til Hagar og la det på skulderen hennes. Slik sendte han henne bort sammen med gutten. Da dro hun bort og vandret omkring i ødemarken ved Be'er-Sheva. ¹⁵ Vannet i skinnsekken ble brukt opp, og hun la gutten under en av buskene. ¹⁶ Så gikk hun og satte seg rett overfor ham, på et bueskudds avstand. For hun sa: «Jeg holder ikke ut å se gutten dø.» Hun satt rett overfor ham og gråt høylydt. ¹⁷ Elåhim hørte guttens stemme. Da ropte Elåhims engel til Hagar fra Himmelen og sa til henne: «Hva er det som plager deg, Hagar? Frykt ikke, for Elåhim har hørt guttens røst, der han er. ¹⁸ Stå opp, reis gutten opp og hold ham med hånden din, for Jeg skal gjøre ham til et stort folk.» ¹⁹ Så åpnet Elåhim øynene hennes, og hun så en vannkilde. Hun gikk bort og fylte skinnsekken med vann og ga gutten å drikke.

²⁰ Elåhim var med gutten. Han vokste og bodde i ødemarken og ble bueskytter. ²¹ Han bodde i Paranørkenen, og hans mor tok en kone til ham fra Mitsrajim.

²² Det skjedde på den tiden at Avimelekh og Pikhål, øverstkommanderende for hæren hans, talte til Avraham og sa: «Elåhim er med deg i alt det du gjør. ²³ Så sverg for meg nå ved Elåhim at du ikke vil opptre falskt overfor meg, mitt avkom eller min etterslekt. Men

etter den vennlighet jeg har vist deg, skal du gjøre mot meg og mot landet der du har bodd.» ²⁴ Avraham sa: «Jeg skal sverge på det.»

²⁵ Men Avraham klaget til Avimelekh på grunn av en brønn som Avimelekhs tjenere hadde tilrøvet seg. ²⁶ Avimelekh sa: «Jeg vet ikke hvem som har gjort dette. Du har ikke fortalt meg det, og jeg har heller ikke hørt om det før i dag.» ²⁷ Så tok Avraham småfe og storfe og ga det til Avimelekh, og de to sluttet en pakt. ²⁸ Avraham satte til side syv sauelam fra flokken. ²⁹ Da spurte Avimelekh Avraham: «Hvorfor har du satt disse syv sauelammene til side her for seg selv?» ³⁰ Han sa: «Du skal ta imot disse syv sauelammene fra min hånd til vitne om at jeg har gravd denne brønnen.» ³¹ Derfor kalte han dette stedet Be'er-Sheva, fordi de to avla ed der. ³² På den måten sluttet de en pakt i Be'er-Sheva. Så brøt Avimelekh opp sammen med Pikhål, øverstkommanderende for hæren hans, og de vendte tilbake til Filisterlandet. ³³ Avraham plantet et tamarisktre i Be'er-Sheva, og der påkalte han YHVHs, Den Evige Elåhims navn. ³⁴ Avraham ble boende i Filisterlandet i mange dager.

4. Mosebok 29:1 – 6

Kapittel 29

¹ I den syvende måneden, på den første dagen i måneden, skal dere ha en hellig samling. Dere skal ikke gjøre noe arbeidsverk. Dette er en dag for dere til å gi et støt i shofarene.

² Dere skal ofre et brennoffer til en velbehagelig duft for YHVH: en ung okse, en vær og syv årsgamle lam uten feil. ³ Grødeofferet deres skal være fint mel blandet med olje, tre tiendedeler av en efa til oxen, to tiendedeler til væren ⁴ og en tiendedel til hvert av de syv lammene. ⁵ Dere skal også ofre en geitebukk som syndoffer, for å gjøre soning for dere. ⁶ Dette skal være i tillegg til brennofferet med grødeofferet for nymånen, og det vedvarende brennofferet med grødeofferet og drikkofferet som hører til, etter forskriften, til en velbehagelig duft, et matoffer til YHVH.

1. Samuel (1:1 - 2:10)

Kapittel 1

¹ Det var en mann fra Ramatayim-Tzåfim, fra Efraims fjelland. Hans navn var Elkana, sønn av Jeråcham, sønn av Eliho, sønn av Tåcho, sønn av Sof, en efraimitt. ² Han hadde to koner. Den ene hadde navnet Hanna, og den andre hadde navnet Peninna. Peninna hadde barn, men Hanna hadde ingen barn. ³ Hvert år dro denne mannen opp fra sin by for å tilbe og ofre til YHVH tzevaåt i Shilåh. Der var de to sønnene til Eli, Håfni og Pinchas, prester for YHVH.

⁴ Hver gang dagen kom da Elkana skulle ofre, pleide han å gi en andel til sin kone Peninna og alle hennes sønner og døtre. ⁵ Men til Hanna pleide han å gi en dobbel del, for han elsket Hanna, selv om YHVH hadde lukket hennes morsliv. ⁶ Hennes rival egget henne kraftig for å gjøre henne vred, for YHVH hadde lukket hennes morsliv. ⁷ Slik gjorde han år etter år. Når

hun dro opp til YHVHs hus, plaget hun henne. Derfor gråt hun og ville ikke spise.⁸ Da sa hennes mann Elkana til henne: «Hanna, hvorfor gråter du? Hvorfor spiser du ikke? Og hvorfor har du sorg i ditt hjerte? Er ikke jeg bedre for deg enn ti sønner?»⁹ Så reiste Hanna seg opp, etter at de hadde spist og drukket i Shilåh. Presten Eli satt på en stol ved dørstolpen til YHVHs tempel.¹⁰ Hun var bitter i sjelen, og hun ba til YHVH og gråt heftig.¹¹ Så avla hun et løfte og sa: «YHVH tzevaåt, hvis Du bare vil se til Din tjenerinnes ringe stand og huske på meg, og ikke glemme Din tjenerinne, men vil gi Din tjenerinne et guttebarn, da skal jeg gi ham til YHVH alle hans levedager, og ingen rakekniv skal komme på hans hode.»¹² Mens hun fortsatte å be slik for YHVHs ansikt, skjedde det at Eli la merke til munnen hennes.¹³ Hanna talte i sitt hjerte. Bare leppene beveget seg, men stemmen hennes kunne ikke høres. Derfor tenkte Eli at hun var drukken.¹⁴ Så sa han til henne: «Hvor lenge skal du gå drukken? Få vinen bort fra deg!»¹⁵ Men Hanna svarte og sa: «Nei, min herre, jeg er en kvinne med sorg i min ånd. Jeg har ikke drukket verken vin eller sterk drikk, men jeg har utøst min sjel for YHVHs ansikt.¹⁶ Se ikke på din tjenerinne som en ondskapens datter, for det jeg har talt til nå, er bare ut fra min store nød og sorg.»¹⁷ Da svarte Eli og sa: «Gå bort i fred, og må Israels Elåhim gi deg det du har bedt Ham om!»¹⁸ Og hun sa: «La din tjenerinne finne nåde for dine øyne!» Så gikk kvinnen sin vei og spiste, og ansiktet hennes var ikke lenger så trist.¹⁹ Morgenen etter sto de tidlig opp og tilba for YHVHs ansikt. Så vendte de tilbake og kom til sitt hus i Ramah. Elkana hadde samliv med sin kone Hanna, og YHVH husket på henne.²⁰ Etter at alle dagene var fullført, skjedde det: Hanna ble med barn og fødte en sønn, og hun kalte ham med navnet Sh'mo'el og sa: «Fordi jeg har bedt om å få ham fra YHVH.»

²¹ Mannen Elkana og hele hans hus dro nå opp for å ofre sitt årlige offer til YHVH og avlegge sitt løfte.²² Men Hanna dro ikke opp, for hun sa til sin mann: «Ikke før gutten er avvent. Da vil jeg føre ham dit, så han kan stilles fram for YHVHs ansikt og bli der for alltid.»²³ Da sa hennes mann Elkana til henne: «Gjør det som er godt i dine øyne. Vent til du har avvent ham. La bare YHVH få stadfeste sitt ord.» Så ble kvinnen igjen og ammet sin sønn til hun hadde avvent ham.²⁴ Da hun hadde avvent ham, reiste hun opp med ham, og hun hadde med seg tre okser, en efa mel og en skinnsekk med vin. Hun førte ham inn i YHVHs hus i Shilåh. Gutten var bare et lite barn.²⁵ Så slaktet de en okse og førte barnet inn til Eli.²⁶ Og hun sa: «Min herre! Så sant din sjel lever, min herre, jeg er den kvinnen som sto her hos deg for å be til YHVH.²⁷ Jeg ba om denne gutten, og YHVH har gitt meg det jeg ba Ham om.²⁸ Derfor gir jeg ham også til YHVH. Så lenge han lever, skal han tilhøre YHVH.» Så tilba de YHVH der.

Kapittel 2

¹ Hanna ba og sa: Mitt hjerte fryder seg i YHVH. Mitt horn er opphøyet i YHVH, min munn er åpnet vidt opp mot mine fiender, for jeg gleder meg i Din frelse.

² Ingen er hellig som YHVH, for det er ingen ved siden av Deg, og det er ingen klippe som vår Elåhim.

³ Tal ikke lenger så stolte ord! La ikke frekkheten tale fra deres munn, for YHWH er kunnskapens Elåhim. Og av Ham blir handlingene veiet. ⁴ De mektiges buer brytes, og de som snublet, blir væpnet med kraft. ⁵ De som var mette, har leid seg bort for brød, og de sultne har sluttet å sulte. Selv den barnløse har født syv, og hun visner som hadde mange barn.

⁶ YHWH slår i hjel og gjør levende. Han fører ned i dødsriket og fører opp igjen. ⁷ YHWH gjør fattig og gjør rik. Han fornedrer og opphøyer. ⁸ Han reiser den fattige opp fra støvet og løfter tiggeren fra askehaugen, for å sette dem blant fyrster og la dem arve herlighetens trone. For jordens støtter hører YHWH til, og Han har satt den bebodde verden på dem. ⁹ Han skal vokte sine helliges føtter, men de ugudlige skal føres til taushet i mørket. For ikke noe menneske makter noe ved hjelp av egen styrke. ¹⁰ De som strider mot YHWH, skal knuses fullstendig. Fra Himmelen lar Han det tordne mot dem. YHWH skal dømme jordens ender. Han gir styrke til sin Konge og opphøyer sin Salvedes horn.

Matteus 24

¹ Deretter gikk Jeshoa ut og bort fra templet, og disiplene (talmidim) Hans kom opp for å vise Ham templets bygninger. ² Og Jeshoa sa til dem: «Ser dere ikke alt dette? Sannelig sier Jeg dere: Her skal ikke bli stein tilbake på stein, som ikke skal bli revet ned.»

³ Da Han nå satt på Oljeberget, kom disiplene til Ham. Og mens de var alene, sa de: «Si oss, når skal dette skje? Og hva skal tegnet på Ditt komme være, og på verdens ende?»

⁴ Jeshoa svarte og sa til dem: «Se til at ingen forfører dere! ⁵ For mange skal komme i Mitt navn og si: «Jeg er Messias.» Og de skal forføre mange. ⁶ Og dere skal høre om kriger og rykter om kriger. Se da til at dere ikke opptrer dumt! For alt dette må skje, men enden er ikke ennå. ⁷ For folkeslag skal reise seg mot folkeslag, og rike mot rike. Og det skal bli hungersnød, pest og jordskjelv på forskjellige steder. ⁸ Men alt dette er bare begynnelsen til veene. ⁹ Da skal de utsette dere for trengsel og drepe dere, og dere skal bli hatet av alle folkeslag (Gåjim) for Mitt navns skyld. ¹⁰ Og da skal mange ta anstøt, og de skal angi hverandre og hate hverandre. ¹¹ Mange profeter skal da stå fram og forføre mange. ¹² Og fordi lovløsheten (mangel på kunnskapen om Tårahen) tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos mange. ¹³ Men den som holder ut til enden, skal bli frelst. ¹⁴ Og de gode nyhetene om riket skal bli forkynt i hele verden, som et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.

¹⁵ Når dere da ser ødeleggelsens styggedom, som profeten Daniel har talt om, stå på det hellige sted ^{Dan. 9:27; 11:31; 12:11}— den som leser, han forstå det — ¹⁶ da må de som er i Jehodah, flykte opp til fjellene. ¹⁷ Den som er på hustaket, må ikke gå ned for å ta noe ut fra huset sitt. ¹⁸ Den som er ute på marken, må ikke gå tilbake for å hente klærne sine. ¹⁹ Men ve dem som er med barn og dem som ammer spedbarn i de dager! ²⁰ Og be om at deres flukt ikke må skje om vinteren eller på sabbaten. ²¹ For da skal det bli så stor en trengsel som det ikke har vært siden verdens begynnelse og fram til denne tid, og som det heller aldri skal bli ^{Joel}

2:2; Dan. 12:1. ²² Og hvis ikke de dagene ble forkortet, ville ikke noe menneske bli frelst. Men for de utvalgte skyld skal de dagene bli forkortet.

²³ Hvis da noen sier til dere: «Se, her er Messias!» eller: «Der!» så tro det ikke. ²⁴ For falske Messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre store tegn og under, for å forføre selv de utvalgte – om det var mulig. ²⁵ Se, Jeg har sagt dere det på forhånd. ²⁶ Så hvis de da sier til dere: «Se, Han er i ørkenen!» da gå ikke ut dit. Eller: «Se, Han er i de innerste rommene!» så tro det ikke. ²⁷ For som lynet kommer fra øst og blinker til vest, slik skal også Menneskesønnens komme være. ²⁸ For der hvor åtselet er, der skal gribbene samles ^{Esek. 39:17-18; Is. 34:3, 15; Hab. 1:8; Jer. 12:9; Luk. 17:37; Åp. 19:17, 21}.

²⁹ Straks etter de dagers trengsel skal solen bli formørket, og månen skal ikke gi sitt lys. Stjernene ^{Jes. 13:10; 24:32; Esek 32:7; Joel 2:10, 3:4(2:31); 4:15(3:15)} skal falle fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes ^{Jes. 34:4; Haggai 2:6,21}.

³⁰ Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, og da skal alle folkestammer på jorden jamre ^{Sak. 12:10, 14}. Og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer ^{Dan. 7:13-14} med kraft og stor herlighet. ³¹ Og Han skal sende sine engler ut med en mektig shofarlyd ^{Jes. 27:13}, og de skal samle sammen Hans utvalgte fra de fire vindretninger, fra den ene ende av himmelen til den andre.

³² Lær denne lignelsen fra fikentreet: Når grenene først er blitt myke og det kommer løv, da vet dere at sommeren er nær. ³³ Slik skal også dere, når dere ser alt dette, vite at Han er nær ved for dørene! ³⁴ Sannelig sier Jeg dere: Denne slekt skal slett ikke forgå før alt dette skjer. ³⁵ Himmel og jord skal forgå, men Mine Ord skal aldri forgå.

³⁶ Men den dagen eller timen kjenner ingen, ikke engang englene i Himmelen, men bare Min Far. ³⁷ Men som det var i Naaachs dager, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer. ³⁸ For i dagene før vannflommen spiste og drakk de, giftet seg og ga til ekte, helt til den dagen Naaach gikk inn i arken. ³⁹ Og de forsto ingenting før flommen kom og tok dem alle bort. Slik skal det også være ved Menneskesønnens komme. ⁴⁰ Da skal to menn være ute på marken. Den ene blir tatt med, og den andre blir tilbake. ⁴¹ To kvinner skal male på kvernen. En blir tatt med, og den andre blir tilbake. ⁴² Våk derfor, for dere vet ikke hvilken time deres Herre kommer. ⁴³ Men dette skal dere vite: Hadde husets herre visst i hvilken time tyven ville komme, ville han holde vakt og ikke tillate at det ble gjort innbrudd i huset sitt. ⁴⁴ Derfor skal også dere være beredt, for Menneskesønnen kommer i en time dere ikke venter det.

⁴⁵ Hvem er da den trofaste og kloke tjeneren som hans herre har satt til å styre over sitt husfolk for å gi dem mat i rette tid? ⁴⁶ Salig er den tjener som hans herre finner opptatt med dette når han kommer. ⁴⁷ Sannelig sier Jeg dere: han skal sette ham over alt han eier. ⁴⁸ Men hvis den onde tjener sier i sitt hjerte: «Min herre drøyer med å komme», ⁴⁹ og han så begynner å slå medtjenerne sine og å spise og drikke sammen med drukkenbolter, ⁵⁰ da skal tjenerens herre komme en dag han ikke venter det, og en time han ikke tenker. ⁵¹ Og

han skal hogge ham i to og gi ham hans del sammen med hyklerne. Der skal det være gråt og tenners gnissel.